

Добруджа, но и въ братска намъ България. Тамъ ти ще съзрѣшъ скърбта отъ братска раздѣла и какъ нашето страдно сѣрдце жаднѣе за свобода! Не трогвашъ ли се ти? Не съглеждашъ ли ранитѣ, нанесени намъ отъ свирѣпия ромънецъ?!

Мило българче,

Историяча ни казва, че отъ най-старо-врѣме, едно е нашето племе, едно е било отечеството ни, една кръвъ сме ние — това цѣлъ свѣтъ признава. А щомъ е така и сега като Богъ ни помогна, та се съединиме, ще дързне ли пакъ насилническа ржка да ни разедини?! -- Не, братче мило, това никой на би помислил!

А сега дай ржка и да сме: рамо до рамо, сплотени здраво и обединени, ще живѣемъ на вѣки!

Село Бара, Севлиево.
16 февруари 1918 година.

Ст. Пончевъ.